

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/17/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119204046
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:7119204046.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Anny Slovinskej a JUDr. Aleny Mikovej v spore žalobcu H. P., nar. XX.X.XXXX, W. W., F. XXXXX/X, zast. JUDr. Petrom Homolom, advokátom, so sídlom Bratislava, Zelinárska 6, Bratislava, IČO: 42 414 725, proti žalovanému MOTOR - CAR Košice s.r.o., so sídlom Košice, Dopravná 5, IČO: 36 198 595, zast. Advokátska kancelária NIŽNÍK, spol. s r. o., so sídlom Košice, Kováčska 21, IČO: 36 601 365, o vydanie veci, o odvolaní žalobcu proti rozsudku 23Csp/57/2019 z 27.9.2019 Okresného súdu Košice I

r o z h o d o l :

P o t v r d z u j e rozsudok.

Priznáva žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len „súd“) napadnutým rozsudkom zrušil neodkladné opatrenie nariadené Okresným súdom Košice I sp. zn. 15C/8/2019-24 zo dňa 01.04.2019 a žalobu zamietol. Priznal žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe, ktorou sa žalobca domáhal vydania motorového vozidla Mercedes W. Q. XXX I., Q.: K. (ďalej len „predmetné motorové vozidlo“) proti vydaniu sumy vo výške 7.272 € a zároveň žiadal priznať náhradu trov konania.

3. Skutkovo žalobca odôvodnil žalobu tým, že dňa 12.3.2019 telefonicky reagoval na zverejnený inzerát žalovaného na predaj predmetného motorového vozidla za kúpnu cenu (podľa inzerátu) 7.272 € s DPH. Zamestnankyňou žalovaného bol žalobca telefonicky inštruovaný, akým spôsobom je možné toto motorové vozidlo zakúpiť a ešte v ten istý deň zrealizoval prevod kúpnej ceny na účet žalovaného. Dňa 13.3.2019 sa žalobca telefonicky dopytoval, kedy a akým spôsobom je možné si vyzdvihnúť predmetné motorové vozidlo. Zamestnanec žalovaného mu v telefonickom rozhovore uviedol, že platba síce bola pripísaná na účet žalovaného, ale predmetné vozidlo mu nepredajú, nakoľko nastala chyba v systéme žalovaného a cena predmetného motorového vozidla je iná, ako tá, ktorá bola zverejnená v inzeráte. Žalobca s týmto nesúhlasil. Následne mu bola zo strany žalovaného vrátená ním zaplatená suma, na čo žalobca reagoval tak, že túto sumu obratom poslal na účet žalovaného. Zo strany žalovaného mu bola platba opätovne vrátená aj s vyjadrením, že platbu považuje za bezdôvodné obohatenie. Žalobca sa snažil riešiť vzniknutú situáciu mimosúdne a dňa 15.3.2019 doručil žalovanému Výzvu na odovzdanie motorového vozidla. Dňa 25.3.2019 bola žalobcovi doručená odpoveď žalovaného, v ktorej rozporuje uzavretie kúpnej zmluvy, pričom za podstatné skutočnosti uvádza, že zamestnankyňa žalovaného neinštruovala tak, ako to uvádza žalobca. Žalobca mal obavu, že žalovaný scudzí predmetné motorové vozidlo ešte pred tým, ako sa vzniknutá situácia dorieši, preto podal na Okresný súd Košice I návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pričom dňa 1.4.2019 vydal Okresný súd Košice I uznesenie

sp. zn. 15C/8/2019 (právoplatné 5.6.2019), ktorým vyhovel návrhu žalobcu a zakázal žalovanému akokoľvek nakladať s predmetným motorovým vozidlom, zdržať sa jeho prevodu alebo akéhokoľvek iného scudzenia a zaťaženia v prospech tretej osoby.

4. Súd mal vykonaným dokazovaním preukázané, že žalovaný v dňoch od 4.3.2019 do 20.3.2019 mal na internetových stránkach poruchu, nakoľko došlo k nesprávnemu preklopeniu cien, ktoré boli uvedené pri inzerátoch. Pri predmetnom motorovom vozidle bola uvedená cena 7.272 €, ktorá predstavovala cenu doplnkovej výbavy bez základnej ceny motorového vozidla. Podľa vyjadrenia žalovaného sa predmetné motorové vozidlo predáva za cenu 47.000 €. Súd konštatoval, že išlo o úplne nové motorové vozidlo zn. Mercedes Benz, preto mal za to, že aj laikovi muselo byť zrejmé, že uvedená cena nie je správna. Svedkovia potvrdili, že o predmetné vozidlo mali záujem aj iní záujemcovia, avšak po vysvetlení, že pokiaľ ide o cenu, jedná sa o chybu na internetovej stránke, ktorú si overili u predajcov, sumu za auto nezasielali hneď bez akéhokoľvek dohovoru na účet žalovaného, tak ako žalobca. Žalobca bez akéhokoľvek podkladu zaslal na účet žalovaného sumu 7.272 € a tvrdí, že došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy. Žalovaný obratom zaslal uvedenú sumu žalobcovi späť na účet s tým, že neviduje žiadnu kúpnu zmluvu. Žalobca nepreukázal, že by ho zamestnanec žalovaného inštruoval, že má bez toho, aby došlo k uzatvoreniu kúpnej zmluvy, zaplatiť na účet žalovaného sumu uvedenú v inzeráte, resp. uskutočniť akúkoľvek inú platbu, bez právneho dôvodu. Naopak, svedok Q. O. vypovedal, že u žalovaného ako zamestnávateľa pracuje 6 rokov a nebolo bežné, aby sa kúpne zmluvy uzatvárali telefonicky, pretože pri druhu tovaru, aký predávajú, to ani nemôže byť bežné, on sám nikdy neuzatvoril zmluvu na základe telefonického rozhovoru ale vždy iba v písomnej forme

5. Právne súd vec posudzoval podľa § 34 ods. 1, § 43a ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“) a dospel k záveru, že konanie žalobcu bolo špekulatívne a snažil sa o nadobudnutie motorového vozidla za sumu 7.272 € aj napriek tomu, že mu žalovaný uvedenú sumu vrátil a oznámil, že v daný deň bola na jeho internetovej stránke v dôsledku chyby v systéme, uvedená nesprávna cena motorového vozidla. Poukázal na to, že v zmysle ust. § 43a OZ návrhom na uzavretie zmluvy je taký prejav vôle oferenta, ktorý bol adresovaný druhej strane (oblátovi) s úmyslom, aby ho táto prijala spolu s navrhovaným obsahom a aby bola teda predmetná zmluva uzavretá. Návrh na uzavretie zmluvy je jednostranným adresovaným právnym úkonom navrhovateľa (oferenta), pre ktorý platí, že musí spĺňať náležitosti požadované Občianskym zákonníkom všeobecne pre právne úkony. V prípade, ak návrhu chýba vôľa navrhovateľa byť návrhom viazaný, nemá prejav vôle smerujúci k uzavretiu zmluvy účinky návrhu, ale je iba výzvou na podanie návrhu na uzavretie zmluvy. Návrhom na uzavretie zmluvy nie je napr. inzerát, reklama v novinách ani zaslanie rôznych cenníkov, rôzna výmena informácií atď., ktoré tvoria súčasť výskumu trhu (marketingu), pokiaľ z návrhu alebo kontextu, ako bol urobený, nevyplýva opak. Inzerát ponúkajúci predaj určitej veci nie je verejným prísľubom ani návrhom na uzavretie zmluvy, záujemcoví, ktorý sa na jeho základe prihlási, nevznikne nárok na plnenie voči predávajúcemu (rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 25Cdo 1454/2000 z 26.2.2002). Podmienkou právnej účinnosti návrhu ako jednostranného právneho úkonu je, že je adresovaný individuálne určenej osobe, resp. osobám (offerta ad certas personas), lebo určenie zmluvných strán patrí medzi podstatné náležitosti každej zmluvy. Na vznik zmluvy sa navyše vyžaduje, aby návrh bol výhradne prijatý osobou (osobami), ktorej bol určený (adresovaný). Súd napokon uzavrel, že žalobca neosvedčil danosť nároku, nakoľko nepredložil jediný dôkaz, ktorým by preukázal prejav vôle žalovaného na uzavretie zmluvy so žalobcom. Okrem určitosti obsahu práv a povinností je na prejav vôle kladená základná požiadavka a to, že z prejavu musí byť zrejmé, že návrh je robený s úmyslom, že v prípade jeho prijatia, ten kto návrh robí, bude ním viazaný. Ďalšou požiadavkou je, aby bol návrh adresovaný jednej alebo viacerým určitým konkrétnym osobám. V prejednávanej spore všetky tieto náležitosti prejavu vôle ako návrhu na uzavretie zmluvy absentujú, nakoľko žalovaný nikdy neprejavil vôľu uzavrieť so žalobcom kúpnu zmluvu. Inzerát nebol návrhom na uzavretie zmluvy, a to z dôvodu absencie jeho adresnosti. Na základe toho súd dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná a zamietol ju.

6. O náhrade trov konania strán sporu súd rozhodol podľa ust. § 262 ods. 1 v spojení s ust. § 255 ods. 2 CSP a vzhľadom na úspech žalovaného v spore priznal mu proti neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

7. Vzhľadom na to, že súd žalobu zamietol, zrušil aj neodkladné opatrenie nariadené uznesením Okresného súdu Košice I sp. zn. 15C/8/2019 - 24 z 1.4.2019 (§ 335, § 336 ods. 4 CSP).

8. Rozsudok napadol včas podaným odvolaním žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP t.j. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uplatnil si náhradu trov konania. Vytkol súdu prvej inštancie, že sa dostatočne nezaoberal objasnením skutkového stavu veci. Mal za to, že ak žalovaný ako inzerent inzeroval vec na predaj, pozýval potencionálnych kupujúcich, aby oni doručili návrh na uzavretie zmluvy. Súd prvej inštancie neskúmal, či zo strany žalobcu došlo k návrhu na uzavretie zmluvy a následne k jeho prijatiu zo strany žalovaného, posudzoval iba skutočnosť, či sa inzerát považuje za návrh na uzavretie zmluvy alebo nie. Takéto zistenie skutkového stavu podľa odvolateľa nie je pre rozhodnutie súdu dostatočné. V tejto súvislosti vytkol súdu, že zamietol vykonanie dôkazov, ktoré navrhoval žalobca a to výsluch svedkov - zamestnankyne spoločníka žalovaného a osoby, ktorá bola prítomná pri rozhovore žalobcu a zamestnankyne spoločníka žalovaného, na základe výsluchu ktorých je možné posúdiť, či konanie žalobcu bolo alebo nebolo možné považovať za návrh na uzavretie zmluvy. Žalobca trval na tom, že reagoval na inzerát s úmyslom zakúpiť motorové vozidlo za podmienok uvedených v inzeráte žalovaného (uviedol číslo inzerátu), zároveň uviedol, že chce kúpiť vozidlo ešte v ten istý deň a to z dôvodu, aby nebolo predané nikomu inému. Mal za to, že toto jeho konanie možno považovať za návrh na uzavretie zmluvy. Podľa pokynov zamestnankyne spoločníka žalovaného uhradil kúpnu cenu na motorové vozidlo na účet, ktorý mu bol daný. S prihliadnutím na skutočnosť, že žalobca ohľadom kúpy vozidla telefonoval so zamestnankyňou spoločníka žalovaného, a nie zamestnankyňou žalovaného, mal súd posúdiť, či konanie zamestnankyne spoločníka žalovaného, a teda spoločníka žalovaného, je pre žalovaného zaväzujúce alebo nie. Žalobca tvrdil, že súd neskúmal či bolo konanie zamestnankyne spoločníka žalovaného zaväzujúce alebo nie v zmysle ust. § 20 OZ a ust. § 15 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka, a či bol alebo nebol prijatý návrh žalobcu na uzavretie zmluvy. Tvrdenia prvoinštančného súdu, že žalobca posielal žalovanému peniaze za auto na účet hneď bez akéhokoľvek dohovoru považoval žalobca za predčasné, lebo súd bez toho, aby vykonal ním navrhnuté dôkazy, nemôže toto povedať. Žalobca zdôraznil, že od počiatku uvádzal, že bol inštruovaný, ako má postupovať a podkladom bol predsa aj inzerát žalovaného.

9. Žalovaný sa plne stotožnil s rozsudkom súdu prvej inštancie a mal za to, že odvolanie žalobcu je účelové a neodôvodnené s tým, že žalobca neuviedol, v čom vidí naplnenie uvádzaných odvolacích dôvodov. Odvolateľ len replikuje to, čo odznelo z jeho strany na pojednávaní 27.9.2019. Tvrdenia žalobcu o neobjasnení skutkového stavu sú bezpredmetné, keďže je to práve on, ktorý v spore nesie bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno, ktoré v danom spore neuniesol. Poukázal na to, že spor sa vedie od mája 2019, žalobca si mohol dať kedykoľvek vyhotoviť výpis hovorov a navrhnuť vypočuť zamestnanca, s ktorým sa uskutočnil telefonát, pričom aj v samotnej žalobe navrhol vypočuť zamestnankyňu žalovaného a nie spoločnosť MOTOR - CAR Bratislava, s.r.o.. Výpis hovorov napriek všetkému vyhotovil dva dni pred pojednávaním, pričom si musel byť vedomý sudcovskej kontrácie konania. O odročenie pojednávaní vždy došlo na žiadosť žalobcu a o odročenie pojednávania sa žalobca snažil aj návrhom na vykonanie dôkazov ktoré uviedol vo svojom odvolaní. Tieto navrhnuté dôkazy by však boli nevhodné a nadbytočné, a to najmä z dôvodu, že žalobca počas celého vedenia sporu neosvedčil aspoň základnú danosť nároku, a to prejav vôle žalovaného kúpnu zmluvu uzavrieť. Žalovaný sa stotožnil s rozhodnutím súdu o nepripustení tohto dokazovania. K argumentácii žalobcu, že telefonoval nie so zamestnankyňou žalovaného ale zamestnankyňou spoločníka žalovaného MOTOR - CAR Bratislava s.r.o. a súd bol povinný skúmať, či jej konanie je zaväzujúce pre žalovaného, odkázal na § 366 CSP s tým, že použitie tejto argumentácie nie je v odvolacom konaní prípustné a žalobca ju mal uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie, no z vlastnej vôle ju včas neuplatnil. Napriek tomu uviedol, že aplikácia § 20 OZ a § 15 Obchodného zákonníka je v tomto prípade úplne vylúčená, pretože spoločnosť MOTOR- CAR Bratislava, spol. s.r.o. je úplne odlišným subjektom od žalovaného, s vlastnou právnou subjektivitou a podnikateľskou činnosťou a zamestnanec spoločnosti MOTOR- CAR Bratislava, spol. s.r.o. nemá absolútne nijaký vzťah k spoločnosti MOTOR- CAR Košice s.r.o. K namietanému odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. e/ CSP žalovaný uviedol, že súd vykonal všetky navrhované dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností. Návrhy prednesené žalobcom na pojednávaní 27.9.2019 neboli prednesené včas v zmysle sudcovskej koncentrácie konania, pričom tieto dôkazy mohli byť predložené už so žalobou. Je zodpovednosťou žalobcu označiť všetky skutkové tvrdenia a dôkazy na preukázanie svojich tvrdení včas, v opačnom prípade to má za následok stratu sporu pre neunesenie dôkazného bremena. Navyše tieto dôkazy by skutkový stav nezmenili, keďže neboli ani preukázané základné

predpoklady prejavu vôle žalovaného. K odvolaciemu dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP žalovaný uviedol, že žalobca v odvolaní neuviedol, ktoré skutkové zistenia považuje za nesprávne. To, že žalobca nesúhlasí s výsledkom sporu neznamená, že rozhodnutie je vadné. Pokiaľ žalobca poukazuje v odvolaní na odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP, neuviedol, v čom vidí nesprávne právne posúdenie veci. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok ako vecne správny potvrdil a priznal mu trovy odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

10. Žalobca reagoval vyjadrením v ktorom uviedol, že mu nie je zrejmé, ako žalovaný dospel k záveru, že ním navrhované dôkazy v konaní na súde prvej inštancie neboli vykonané z dôvodu uplatnenia sudcovskej koncentrácie konania, keď tieto súd nevykonal z dôvodu, že ich považoval za nadbytočné, pretože mal za to, že bez ohľadu na ich výsledok by nedošlo ku zmene právneho názoru súdu na riešenú problematiku. Potreba vykonania týchto dôkazov sa ukázala až po vypočutí svedkov, a pokiaľ ide o samotný výpis z hovorov, nie je pravdou, že tento mohol žalobca kedykoľvek predložiť počas vedenia sporu, pretože ich potrebnosť sa ukázala až na základe vyjadrení žalovaného dňa 17.5.2019. Nestotožnil sa s názorom žalovaného, pokiaľ ide o aplikáciu ust. § 20 Občianskeho zákonníka a ust. § 15 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka táto nie je prípustná s poukazom na ust. § 366 CSP, pretože ich aplikácia úzko súvisí s dôkazmi, ktorých vykonanie žalobca navrhol a ktorých vykonanie bolo zamietnuté.

11. Žalovaný v následnom písomnom vyjadrení uviedol, že netvrdil, že žalobcom navrhované dôkazy neboli vykonané z dôvodu sudcovskej koncentrácie konania, keď uviedol, že navrhnuté dôkazy by boli nevhodné a nadbytočné a okrem iného poukázal aj na sudcovskú koncentráciu a neunesenie dôkazného bremena. Pridržiaval sa skutočností, ktoré uviedol vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu.

12. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas (§ 362 v spojení s ust. § 367 ods. 2 CSP) oprávnenou osobou (§§ 359 až 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§§ 355 až 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle ust. § 385 ods. 1 a contrario CSP, z hľadiska odvolaním uplatnených odvolacích dôvodov, s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle ust. § 380 ods. 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je opodstatnené a napadnutý rozsudok je vecne správny. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach dňa 16.4.2020 po predchádzajúcom oznámení miesta a času tohto procesného úkonu na úradnej tabuli a na webovej stránke tunajšieho súdu a pri zachovaní lehoty podľa ust. § 219 ods. 3 CSP.

13. Žalobca odôvodnil podané odvolanie odvolacími dôvodmi podľa § 365 ods. 1 písm. e/, f/ a h/ CSP, t.j. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

14. Naplnenie odvolacieho dôvodu podľa ust. § 365 ods. 1 písm. e/ CSP predpokladá, že strana navrhla dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal.

15. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP je v súdnej praxi vykladaný tak, že musí ísť o také skutkové zistenia, na základe ktorých súd prvej inštancie vec posúdil po právnej stránke, a ktoré nemajú v podstatnej časti oporu vo vykonanom dokazovaní. Skutkové zistenia nezodpovedajú vykonaným dôkazom, ak výsledok hodnotenia dôkazov nie je v súlade s § 191 ods. 1 CSP a to vzhľadom na to, že súd vzal do úvahy len skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo z prednesov účastníkov nevyplynuli, ani inak nevyšli počas konania najavo, alebo opomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo. Nesprávne sú aj také skutkové zistenia, ktoré súd prvého stupňa založil na chybnom hodnotení dôkazov. Typovo ide o situáciu, kde je logický rozpor v hodnotení dôkazov, prípadne poznatkov, ktoré vyplynuli z prednesov účastníkov, alebo ktoré vyšli najavo inak z hľadiska závažnosti (dôležitosti), zákonnosti, pravdivosti, eventuálne vierohodnosti alebo ak výsledok hodnotenia dôkazov nezodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z ustanovení § 191 a nasl. CSP.

16. Žalobca tiež namietal, že rozsudok vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, čím uplatnil odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP. Právnym posúdením je činnosť súdu prvej

inštalácie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. j. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu. Nesprávnym právnym posúdením veci potom je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamena iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

17. Tieto odvolacie dôvody neboli naplnené. Argumenty žalobcu v odvolaní, sú len zopakovaním skutočností uvádzaných v jeho vyjadreniach v konaní na súde prvej inštalácie, ktoré však nemôžu viesť k inému rozhodnutiu vo veci, pretože súd dôkazy vykonané v nej vyhodnotil podľa ust. § 191 ods. 1 CSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, pričom nebola zistená žiadna vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

18. Súd prvej inštalácie jasne a dostatočne vysvetlil právne dôvody, pre ktoré žalobe nevyhovet a závery, ktoré prijal, primerane a zrozumiteľne vysvetlil, uviedol dostatočné a relevantné dôvody, na ktorých svoje rozhodnutie založil ako po stránke skutkovej tak aj po stránke právnej. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu.

19. Žalobca v odvolaní neuvádza žiadnu relevantnú skutočnosť, v dôsledku ktorej by žalobcom uplatnený nárok bol dôvodný, rozhodnutie súdu prvej inštalácie v čase jeho vyhlásenia nebolo vecne správne, pričom je potrebné uviesť, že rozhodnutie súdu spĺňa všetky požiadavky riadneho odôvodnenia rozhodnutia, tak ako to má na mysli § 220 CSP, preto rozhodnutie netrpí ani vadou konania pre jeho nepresvedčivosť, resp. nepreskúmateľnosť a arbitrárosť.

20. Odvolací súd sa preto v celom rozsahu stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku, na ktoré odkazuje a rozsudok ako vecne správny podľa ust. § 387 ods. 1 a 2 CSP potvrdil.

21. Odvolací súd v tejto súvislosti zdôrazňuje, že základom jeho potvrdzujúceho rozhodnutia bola právna úprava obsiahnutá v ust. § 387 ods. 2 CSP v spojení s uznesením Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 350/2009 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2 Cdo 170/2005, v intenciách ktorých pri potvrdení rozhodnutia okresného súdu nie je potrebné, aby krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku zopakoval tie závery napadnutého rozsudku okresného súdu, s ktorými sa stotožňuje, pretože odôvodnenia a rozhodnutia prvoinštalného súdu a odvolacieho súdu tvoria jeden celok (II. ÚS 78/05, III. ÚS 264/08, IV. ÚS 372/08), a preto postačuje len odkázať cez § 387 ods. 2 CSP na odôvodnenie obsiahnuté v napadnutom rozsudku.

22. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené sporovou stranou, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu. Preto odôvodnenie rozhodnutia všeobecného súdu (prvostupňového ale aj odvolacieho), ktoré stručne a jasne objasní skutkový a právny základ rozhodnutia, stačí na záver o tom, že z tohto aspektu je plne realizované základné právo účastníka na spravodlivý proces (uznesenie Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. júla 2003 sp. zn. IV. ÚS 115/2003).

23. Predmetné konanie je sporovým konaním, ktoré je ovládané prejednávajúcou zásadou, preto strany sporu podľa § 132 ods. 1 CSP v konaní zaťažuje povinnosť tvrdenia (tvrdiť určité skutočnosti) a povinnosť navrhnúť na svoje tvrdenia dôkazy preukazujúce ich pravdivosť. Pokiaľ ide o určité tvrdené skutočnosti, dôkazné bremeno v konaní zaťažuje tú stranu sporu, ktorá z existencie týchto skutočností vyvodzuje pre seba priaznivé právne dôsledky. Ak strana v konaní nespĺni svoju povinnosť tvrdenia alebo dôkaznú povinnosť, dostáva sa do situácie dôkaznej núdze, kedy súdu neostáva iné, len zhodnotiť túto procesnú

situáciu v jej neprospech so záverom, že tvrdená okolnosť nebola preukázaná. Súd prvej inštancie vyhodnotil žalobcom uvádzané skutočnosti tak, že dospel k záveru o nepreukázaní uzavretia kúpnej zmluvy medzi sporovými stranami v dôsledku nedostatku vôle na jej uzavretie u žalovaného a tieto svoje závery súd logicky a dostatočne vysvetlil v odôvodnení rozsudku.

24. Napriek polemike žalobcu v odvolaní s týmto právnym záverom súdu prvej inštancie, odvolací súd sa v plnom rozsahu stotožňuje s názorom súdu prvej inštancie, že žalovaný neunesol dôkazné bremeno, pokiaľ ide o ním tvrdené skutočnosti týkajúce uzavretia kúpnej zmluvy so žalovaným a to z dôvodov, ktoré súd rozobral v odôvodnení svojho rozsudku.

25. Na otázky nastolené v odvolaní - či konanie žalobcu je alebo nie je možné považovať za návrh zmluvy, a ak je toto konanie návrhom na uzavretie zmluvy, tak či konanie zamestnankyne spoločníka žalovaného MOTOR - CAR Bratislava s.r.o. je pre žalovaného zaväzujúce alebo nie, a ak je zaväzujúce, tak či bol alebo nebol prijatý návrh žalobcu na uzavretie zmluvy - vyplývajú odpovede z odôvodnenia rozsudku súdu prvej inštancie, podľa ktorého uverejnený inzerát nebol návrhom na uzavretie zmluvy, z čoho je zrejme negatívna odpoveď aj na ostatné otázky nastolené žalobcom.

26. Pri uzavretí kúpnopredajnej zmluvy týkajúcej sa huteľnej veci platí vo všeobecnosti zásada neformálnosti, t.j. kúpna zmluva môže byť uzavretá aj v inej ako písomnej forme. V prejednávanej veci však bolo zistené (viď výpovede svedkov), že u žalovaného bol zaužívaný postup, pri ktorom sa na uzavretie kúpnopredajnej zmluvy vyžadovala písomná forma. Žalobca preto nemôže obísť spôsob predaja preferovaný žalovaným a nanútiť svoju vôľu k uzavretiu zmluvy žalovanému tým, že mu vopred zaplatí určitú sumu peňazí, o ktorej sa domnieva, že je predajnou cenou motorového vozidla a následne sa domáhať vydania tohto vozidla. Na vznik kúpnej zmluvy je potrebné, aby sa jej účastníci dohodli na jej podstatných náležitostiach, ktorými sú predmet kúpy a cena. V danej veci k takejto dohode o cene nedošlo, resp. žalobca neunesol v tomto smere dôkazné bremeno. V žiadnom prípade neobstojí, že cena uvedená v inzeráte je zároveň dohodnutou cenou vozidla a to z dôvodu, že k žiadnemu rokovaniu predchádzajúcemu uzavretiu kúpnej zmluvy medzi stranami nedošlo, z čoho vyplýva, že už vôbec nie k rokovaniu o cene vozidla, cena uvedená v inzeráte nebola cenou definitívne záväznou ale len informatívnou a v konečnom dôsledku bola chybná pre technickú vadu, o čom bol žalobca informovaný. Treba súhlasiť s tým, že pri zachovaní obvyklej miery opatrnosti zo strany žalobcu pri kúpe nie lacného tovaru (napr. zistení si bežného spôsobu uzavierania kúpnej zmluvy u žalovaného) a konaní s dobrým úmyslom (nie špekulatívnym), vychádzajúc z jeho tvrdení, že o kúpu podobného motorového vozidla sa zaujímal už skôr, muselo mu byť zrejme, že v prípade ceny uvedenej v inzeráte (7.272 € s DPH) nemôže ísť o reálnu cenu motorového vozidla (táto presahuje 45.000 €). Kúpnu cenu určujú strany a pri riadnej kúpnej zmluve hodnota predmetu kúpy zodpovedá výške kúpnej ceny - niet žiadneho logického dôvodu, aby žalovaný ako podnikateľ s motorovými vozidlami predával žalovanému motorové vozidlo podhodnotené (núkal ho za takúto cenu), preto aj žalovaný mohol odôvodnene pochybovať o cene uvedenej v inzeráte.

27. Základným elementom právneho úkonu je vôľa. Ak chýba vôľa k určitému právnemu úkonu, právny úkon vôbec nevznikne a prirodzene nevyvoláva žiadne následky. V prejednávanej veci žalovaný zjavne nemal žiadnu vôľu uzavrieť kúpnu zmluvu so žalobcom, vôbec nemal vedomosť o tom, že žalobca chce od neho kúpiť motorové vozidlo výslovne za cenu uvedenú v inzeráte (tieto skutočnosti žalobca nepreukázal). Chýbajúca vôľa žalovaného k uzavretiu zmluvy vedie k tomu, že kúpna zmluva vôbec nevznikla a žalovanému nevznikla povinnosť motorové vozidlo vydať žalobcovi. Len vôľa žalovaného kúpiť motorové vozidlo za cenu, o ktorej sa domnieva, že je jeho cenou, a jej zaplatenie vopred nič netušiacemu predávajúcemu, nevedie bez ďalšieho k vzniku kúpnej zmluvy.

28. V nadväznosti na vyššie uvedené sa odvolací súd stotožňuje so súdom prvej inštancie aj v jeho názore o zamietnutí návrhov na vypočutie svedkov navrhnutých žalobcom, pretože ani ich výpoveď by nemohla viesť k preukázaniu záveru o vôli žalovaného uzavrieť kúpnu zmluvu so žalobcom. Navyše navrhovaná svedkyňa, ktorá údajne inštruovala žalobcu tak, že má zaplatiť cenu uvedenú pri inzeráte nie je zamestnankyňou žalovaného, ale inej právnickej osoby, preto jej jednak nemusí byť známy zaužívaný spôsob predaja u žalovaného (písomná kúpna zmluva) a jednak ňou poskytnuté informácie žalovaného (ako úplne inú právnickú osobu od jej zamestnávateľa) nezaväzujú napriek tomu, že navrhovaná svedkyňa je podľa obchodného registra zamestnankyňou spoločníka žalovaného (spoločnosť MOTOR - CAR Bratislava s.r.o. je spoločníkom spoločnosti MOTOR - CAR Košice s.r.o.).

29. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania. Žalovaný bol v odvolacom konaní plne úspešný, preto má nárok na náhradu trov odvolacieho konania v celom rozsahu. O výške priznaných trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v zmysle § 262 ods. 2 CSP.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 posledná veta CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné (§ 355 CSP).

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak: a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP). Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak: a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP). Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP). Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP). V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Táto povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa,

osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a procesnej obrany, okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).